

युक्तवत्त्वत्वा । न पञ्चमीत्यादौ निवारणत्वे, भूतत्वे न चटइत्यादौ प्रसज्यप्रतिषेधे नञो सुस्वार्थता, सुवनसम्-
ज्ज्ञेऽपि न समासः विभाषाधिकाराद्विकल्पेन समासाहु-
याचनात् । यजतिषु वेद्यजामहं करोति नाहुयाजेष्वित्यत्र
यजुंदासे नञ्, तेनायमर्थः यजतिषु नाहुयाजेषु अहु-
याजव्यतिरिक्तेषु वेजामहे इति मन्त्रं करोति ।

अथ नाहुयाजेष्वित्यत्र न यजुंदासे नञ् तदा हि पदद्वय-
स्यान्यपरत्वं स्यात् समासार्थत्वेन तस्मादनुपपत्त्या करोति-
ना नञोऽन्यथात् प्रसज्यप्रतिषेधः तेनाहुयाजेषु वे वेजाम-
हे इति मन्त्रं न करोतीत्यर्थः एवञ्च नाहुयाजेष्विति
पदद्वयस्य नान्यपरता न वा नञो सुस्वार्थत्यागः । स-
मासाभावे न साधुता चेति चेत् न समासस्यानित्यत्वात्
नाहुयाजेष्विति वाक्ये यजुंदासे नञ् । न चेवं वाक्य-
वृत्तिपदस्य नञोऽन्यपरत्वाभावः गौर्वाङ्गिक इत्यादौ वा-
क्येऽपि नवादिपदस्यान्यपरत्वात् । यदि च प्रसज्यप्रतिषेधे
नञ् तदा मन्त्रविभाषकतन्निषेधयोर्विस्तरात्वेन वाक्य-
भेदाविति तस्मात् प्रतीतैकवाक्यत्ववशात् एकवाक्यत्वे
नञ्भवति वाक्यभेदस्यान्यत्वात् नञ्पदे लक्षणा कल्प्यते
न तु नञ्पदस्य स्यात्तुरोधादेकवाक्यत्वत्यागः न हि पदा-
न्तोऽतुरोधेन वाक्यार्थकत्वात् किन्तु वाक्यान्तोऽतुरोधात्
पदार्थकत्वात् नपदस्य केवंच नाख्येन नञ्पदादेव सर्वत्र
समासाहित्यत्वेन प्रयोगोपपत्तेः अन्यथा प्रसज्यप्रति-
षेधे नञ् न स्यादेव नपदेनैव चरितार्थत्वात् समानोना
हत्वपदमेव निषेधवाचकं समासवाक्यभेदेन नञो द्वैवि-
ध्यादा तस्मात्प्रधानम् ।

अत्रावबालं नञोर्धः इति नञ्वादे शिरोमणिनोक्तं यथा

- (१) "संज्ञानातोऽन्योऽन्याभावश्च नञोऽर्थः । [यजुर्वेदसु]
- (२) तत्र चान्वयितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं व्युत्पत्ति-
- (३) नीलचटवति चटो नासीति नीलो चटो न चट इत्या-
द्यव्यवहारात् इह पीतचटवति न नीलः चटः, पीतो
चटो न नीलचट इत्यादि व्यवहारात् ।
- (४) प्रतिबोध्यभावान्यदो च ह्यस्यबोधेनौ तेन वत्पदोप-
स्थापितः प्रतियोगिनोऽतुरोतिन्यापाराधेयसम्बन्धे
नैवान्वयबोधः तत्र तत्संज्ञानाभावस्यापि । यथा पचति
चैवो न पचति चैवः । चैवखेदं नेदं चैवख इत्यादि ।
- (५) तिहाद्यर्थस्य ह्यन्तरेः प्रथमानुपदोपस्थापिते एव तत्र
वचने, तदन्वयस्यापि तथा ।
- (६) पञ्चादेव चैवादिनिवृत्तितं अन्तर्दिक्कथो न तद्विष-

स्वामित्यादि तस्य धनाद्यवृत्तित्वेन चैवीयेऽपि धने नेदं
चैवखेति प्रसङ्गात् निवृत्तकत्वादेः सम्बन्धस्य प्रतियो-
गितानवच्छेदकत्वादेवा दिक् ।

- (७) यत्र आचारधेयभावो न सम्बन्धमन्यादावभ्यस्तानु-
योगिनि सम्बन्धेष्टा । यथा भूतत्वे चटो न भूतत्वे चट
इत्यादि तत्र च तात्पर्यवशात् कश्चित् भूतत्वादौ चटा-
भावः कश्चित् चटादौ भूतत्ववृत्तित्वाभावः प्रतीयते ।
- (८) अतएव पृथिव्यां नञो न लभे इत्यादौ प्रतीतिरेकविधे-
प्रकृत्यानुभवः ।
- (९) केचित्सु सर्वत्र विशेषणं विशेषणवत्त्वान्नो नञा प्रत्यावृत्ते
अतएव भूतत्वे चटो नासीत्यादौ नञनैक्यनिवर्तनः
इति प्राक्तः ।
- (१०) तेन जातो यत्तेत्यत्र गतिविनयीना जातिवचनेतत्पक्षा-
प्रसिद्धत्वात् सम्बन्धान्तरेण जातिवृत्तित्वस्य ह्यन्तर्दिक्कथो
सम्भवात् । [इत्यपि कश्चित् ।
- (११) सम्बन्धोन्विताभावस्य विशेषणतया प्रतियोगिन्यन्यः
यत्र विशेषणविशेषणयोरभेदेनान्यो व्युत्पन्नकालान्यो-
न्यभावो नञा बोध्यते । यथायं चटो नीलो नायं चटो
नील इति । तत्र च विशेषणविशेषणयोः समासवि-
भक्तित्वं निवृत्तविभक्तित्वविरहो वा तन्मन् ।
- (१२) अतएव यजतिषु वे यजामहं जुम्वाहानुयाजेष्वित्यादौ
यजवाक्यस्यातुरोधात् [भेदो बोध्यते ।
- (१३) वे यजामहमित्यादेरनुपपन्नगौरवाच्च यजतिषुह्यवाज-
- (१४) विशेषणविभक्तित्वं प्रयोगसाधुत्वात् ।
- (१५) नामार्थयोर्भेदेनान्यबोध एव प्रकारोन्मूलविभक्त्यापौष-
वृत्तित्वेनान्यत्वात् चाप्येव तदोरन्यवत्त्वात् एव तथात्वम् ।
- (१६) विशेषणविभक्तित्वभेदार्थिका । [निति नते—
- (१७) नीलोत्पन्नं चित्तपुरित्वादी सुप्तावा विभक्तेरनुपपन्नान-
- (१८) न राश इत्यत्र मध्यवर्त्यस्य कालस्येवात्रापि सम्बन्धस्य
तदोरभेदस्याभावो बोध्यताम् ।
- (१९) वत्तु करणनिषेधेविकल्पापत्तेः नेदपरतेति तदवत्
- (२०) विशेषनिषेधे सामान्यविषेष्टादितरपरतायाः प्राज्ञाचेभ्यो
दधि दातव्यं न कौशिक्याय दातव्यमित्यादौ व्युत्पत्ति-
विवृत्तेन विकल्पापत्तयश्चात् ।
- (२१) न च तत्रापि कौशिक्यभेदो बोध्यः कौशिक्यन्यदस्य
विरुद्धैकवचनावद्वत्त्वात् ।
- (२२) न चतु मङ्गतो राशो न मङ्गतो राश इत्यत्रैव मङ्गतां
राशो न मङ्गतां राश इत्यत्रापि राजनि मङ्गद-